

РЕШЕНИЕ

№ 6188

гр. София, 09.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 13.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2913** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба вх. № 8956 от 13.03.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1012 – 21 – 500 от 06.03.2020 г. по описа на ТП на НОИ – С. град, подадена от Б. А. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], вх. В, ап. 45 чрез адв. В. Г. К., с адрес [населено място], [улица] - 21 – 20 от 16.01.2020 г., издадено от директора на ТП – на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалбата му с вх. № 1012 – 21 - 2275 от 13.12.2019 г. и е потвърдено разпореждане № 214 – 00 – 10386 – 1 от 22.11.2019 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО.

Жалбоподателят оспорва посоченото решение и моли да му разрешено изплащането на обезщетение за безработица, тъй като моментът на прекратяване на договора на управление предхожда съответното вписване в Търговския регистър и това обстоятелство се установява по аргумент на чл. 235, ал. 4 и ал. 5 от ТЗ. В жалбата са изложени подробни аргументи по съществуващото на спора. В хода на съдебното производство Б. Т., редовно призован, не се явява, депозира писмено становище и претендира сторените съдебно – деловодни разноси.

Ответната страна – директорът на ТП на НОИ, редовно призован, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата и предлага да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Депозира писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на търсеното адвокатско

възнаграждение от жалбоподателя.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със заявление вх. № 214 – 00 - 10386 – 1 от 07.11.2019 г., Б. Т. е поискал да му бъде отпуснато парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО. Към заявлението е приложил заповед № 004 от 31.10.2019 г., издадена от [фирма] за прекратяване на трудово правоотношение на основание чл. 328, ал.1, т.2 от КТ, считано от 31.10.2019 г. В хода на административното производство, по данни в ТР и в Регистъра на осигурените лица, длъжностното лице по ПОБ е установило, че:

От осигурителя [фирма] е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 07.03.2017 г. до 30.10.2019 г., включително като за лице упражняващо дейност по трудово правоотношение.

На 09.07.2018 г. оспорващият е вписан като член на съвета на директорите (СД) на [фирма] и не е заличен, като такъв към 31.10.2019 г. – датата, от която желае да му бъде отпусната ПОБ на основание чл. 54а от КСО. В РОЛ са подадени данни от този осигурител за периода от 09.07.2018 г. до 30.09.2019 г., вкл. като лице, работещо по договор за управление и контрол на търговско дружество.

При тези данни и с оглед обстоятелството, че Б. Т., считано от 04.12.2019 г. е заличен в ТР като член на СД на [фирма], длъжностното лице по ПОБ е приело, че посочената дата в заявлението – декларация за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО – 31.10.2019 г. (датата на прекратяване на трудовото правоотношение с [фирма]), не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО, защото е осигурен на основание чл. 4, ал.1, т. 7 от КСО до 30.11.2019 г., вкл.

По тези съображения е постановено разпореждане № 214 – 00 – 10386 – 1 от 22.11.2019 г., с което е отказано отпускане на ПОБ към 31.10.2019 г., с мотив: „Б. А. Т. е вписан в търговския регистър на 09.07.2018 г. като член на Съвета на директорите на [фирма]. Съгласно чл. 10 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 от КСО и продължава до прекратяването ѝ. Съгласно разпоредбата на чл. 235, ал.3 и ал. 5 от ТЗ, изборът и освобождаването на член на съвета на директорите, имат действие от вписването им в търговския регистър. В съответствие с тази разпоредба, за датата на прекратяване на осигуряването се счита датата, на която освобождаването е вписано в този регистър. Към 31.10.2019 г. (дата на прекратяване на трудовия договор) за Т. не е вписано заличаване като член на съвета на директорите на [фирма]. Лицето не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО и няма право на ПОБ”.

Срещу разпореждането на длъжностното лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО е подадена жалба с вх. № 1012 – 21 – 2275 от 13.12.2019 г.

Директорът на ТП на НОИ – С. град е потвърдил обжалваното разпореждане, с решение № 1040- 21 – 20 от 16.01.2020 г.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително ангажираните от страните, във връзка с дадени от съда указания.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

По делото липсват данни за датата на връчване на решение № 1040 – 21 – 20 от 16.01.2020 г. на директор на ТП на НОИ на неговия адресат, поради което съдът приема, че жалбата е депозирана в законоустановения срок от надлежна страна и е

процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

На основание чл. 54а, ал. 1 от КСО (редакция - ДВ, бр. 99 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г) Право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: 1. имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; 2. не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; 3. не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда, или законодателството на друга държава.

Не се спори между страните, че на 30.10.2019 г., вкл. е прекратено трудовото правоотношение на жалбоподателя с осигурителя „МЛ СТРОЙ” ООД13.08.2017 г.

Спорът между по делото се свежда до това дали към датата на подаване на заявлението – декларация от 07.11.2019 г. за отпускане на ПОБ жалбоподателят има прекратено правоотношение с [фирма].

Съгласно чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Съгласно тази правна норма осигурителите са длъжни периодично да предоставят на НАП данни за осигурителен доход и осигурителен стаж на всяко лице поотделно.

Разпоредбата на чл. 4, ал.1, т. 7 от КСО определя, че управителите и прокуристите на търговски дружества, на еднолични търговци, на техните клонове и на клоновете на чуждестранни юридически лица, членовете на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контролорите на търговски дружества, синдиците и ликвидаторите, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицирани дружества и лицата, на които е възложено управлението и/или контролът на държавни и общински предприятия по глава девета от Търговския закон, техни поделения или на други юридически лица, създадени със закон. Вписването на тези лица в ТР е уредено в ТЗ и в Закона за Търговския регистър.

Разпоредбата на чл. 231, ал.4 от ТЗ определя, че увеличаване и намаляване на капитала, преобразуване на дружеството, избор и освобождаване на членове на съветите, както и назначаване на ликвидатори имат действие от вписването им в търговския регистър, а разпоредбата на чл. 235, ал. 5 от ТЗ гласи, че овластяването и

неговото оттегляне има действие срещу трети добросъвестни лица след вписването им.

Съгласно чл. 10 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. По смисъла на чл. 10, ал.1 от КСО, осигуряването се свързва с упражняването на трудова дейност, като до прекратяването ѝ се дължат осигурителни вноски, тъй като това време се зачита за осигурителен стаж.

В хода на съдебното производство не се ангажираха доказателства от жалбоподателя, които да опровергават констатациите на административния орган, поради което обжалваното решение, с което е потвърдено разпореждане № 214 – 00 – 10386 - 1 от 22.11.2019 г., издадено от длъжностното лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО, следва да бъде потвърдено, а жалбата отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, следва да се уважи искането на ответника да му се присъди юрисконсултско възнаграждение и оспорващият бъде осъден да заплати такова в минимален размер от 100,00 (сто) лв.

Водим от горното, Административен съд София град, Трето отделение, 8 –ми състав,

Р Е Ш И:

ОТВЪРЛЯ жалбата на Б. А. Т., ЕГН [ЕГН], срещу решение № 1040 - 21 – 20 от 16.01.2020 г., издадено от директора на ТП – на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалбата му с вх. № 1012 – 21 - 2275 от 13.12.2019 г. и е потвърдено разпореждане № 214 – 00 – 10386 – 1 от 22.11.2019 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО.

ОСЪЖДА Б. А. Т., ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ – С. град сторените по делото разноски за един юрисконсулт в размер на 100,00 (сто) лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено

СЪДИЯ: